

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Субота, 5 квітня 1986 року

№ 41 (8704).

Ціна 2 коп.

СУБОТНИК

Засвідчимо звитягу

Все менше днів лишається до «червоної» суботи. Тож кожний з них повин високопродуктивною працею молодих виробничиків. До міського штабу по проведенню суботника продовжують надходити рапорти з трудових та учнівських колективів про підготовку до дня ударної праці. Судячи з попередніх підрахунків, 19 квітня на робочих місцях та на благоустрої своїх підприємств і організацій працюватиме понад 9 тисяч чоловік, у тому числі сім з половиною тисяч спілчан.

Комітет комсомолу Олександрійського електромеханічного заводу рапортує: у суботнику візьме участь тисяча дев'яносто комсомольців. Працюватимуть вони з найвищою продуктивністю праці і планують 4 тисячі карбованців від освоєних 12 перерахувати до фонду XII п'ятиріччя. Крім того, частина комсомольців та молоді працюватиме на будівництві об'єктів Південного мікрорайону. А бригада електромонтажників радіоапаратури і приладів Олександра Сорочуна з заводу «Автоштамп» зобов'язалася у день суботника перевиконати планові завдання на 15—17 процентів. Загалом же у суботнику візьмуть участь 230 комсомольців підприємства.

М. ПРИСЯЖНЮК,
завод Олександрійського міського комсомолу.

Так вирішили збори

Недавно в комсомольсько-молодіжному колективі Поліни Кротової цеху кукурудзяних паличок заводу продоварів відбулися комсомольські збори. Мова йшла, зокрема, про участь КМК у Всесоюзному комуністичному суботнику, присвяченому 116-й річниці від дня народження В. І. Леніна. Дівчата вирішили в день суботника виготовити і розфасувати 550 кілограмів продукції при плані 480. Загалом внесок КМК становитиме 539 карбованців.

Результати роботи колективу, що працює за бригадним підходом, за перший квартал радують: виробничі завдання виконано більш як на 120 процентів. Недавно райком комсомолу вирішив вручити КМК вимпел «Колектив високої якості продукції». Саме ці успіхи дозволяють дівчатам робити високі намітки на день суботника.

О. ПОЛІНСЬКИЙ,
Новомиргородський

ПОСІЯТИ — В НАЙКОРОТШІ СТРОКИ!

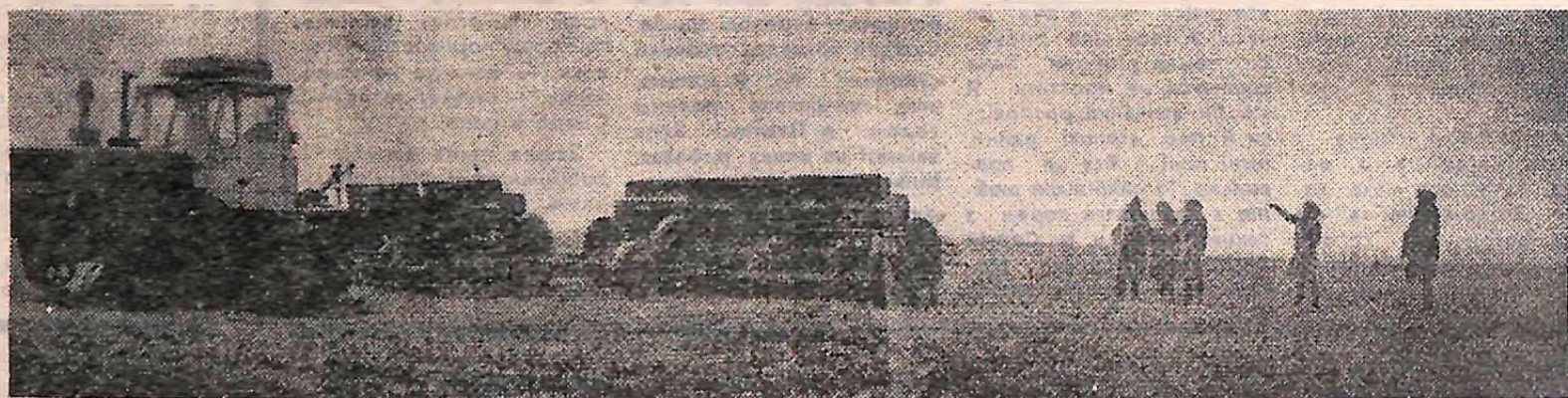
Далеко за межами району знають про село Аджамку, про людей, що живуть і працюють в місцевому колгоспі імені Ватутіна. Щороку тут одержують стабільно високі врожаї зернових і технічних культур. Успіх забезпечує насамперед колективний підхід, за яким ось уже кілька років працюють механізатори.

Успішно розпочали тут весняно-польові роботи. Механізатори добре розуміють, що кінцевий результат залежить не від колеса, а від колоса. Тому основна увага — до якості робіт. Нині сіють ячмінь, горох, на окремих площах закривають вологу, готують ґрунт під посів цукрового буряка. І молоді, що працює поруч з досвідченими, не підводять.

На знімках: (справа) новачку Наталі ВЕЛИКОВІЙ довірили сівальний агрегат; (горі) наниддат у члені КПРС молодий механізатор Григорій СКОБЕЛІВ працює на шліфувальній ґрунту під цукровий буряк; (в центрі) аджам-

ський лелена уважно дослухається до гурноту моторів з поля; (внизу) щемить — і агрегат рушить, наставник молоді Л. В. НОВАЛЕНКО почне сібу ячменю. Фото В. ГРИБА. Кіровоградський район.

ВЕСНЯНИЙ ТЕЛЕТАЙП

Відплатить сторицею

Щедре весняне сонце за кілька днів підсушило поля, розташовані на пагорбах. І вже в колгоспі «Дружба» розпочалися весняно-польові роботи.

З перших днів було взято високі темпи робіт. Так, одного дня було закрито вологу на 144 гектарах, а наступного — вже на 298. Подібна картина зростає і на інших видах робіт.

Укотре винів свій агрегат в поле Анатолій Петрович Груша. Його добре знають не тільки тут, в колгоспі «Дружба», а й за межами господарства. Понад тридцять своїх трудових літ працює він на колгоспних полях. За сумлінну працю нагородже-

Слав. У колективі першої тракторної бригади досвідчений механізатор служить прикладом для тих, хто починає свій трудовий механізаторський шлях — для Леоніда Жулінського, Володимира Ворони та інших.

У складі ланки, в якій трудяться Ілля А. Груша, також сівальник О. Ф. Шевченко, Л. О. Буравченко та тракторист А. О. Філончик, який трактором МТЗ-80 з культиватором готує площу для сівби. Посівний матеріал підвозить В. П. Негара.

Прагнуть в колгоспі не гаяти жодної дорогоцінної весняної години, використати кожну погожу днину. Автомашини, в яких підвозять посівматеріали, наприклад, завантажуються не на початку, а в кінці робочого дня. Це дає можливість зранку без затримки доставити насіння в поле.

В. ТІЛЬНОВ.

ДЕСЬ уже перед ранком приснився Юркові сон. Мовби-то йде він полем, а йому — ні кінця, ні краю. Сонце високо, навкруги — хліба колосяться і так на душі легко, що оце взяв би й обійняв усю землю. Він щосили розводить руки, пригортає до грудей колосся... І прокидається.

— Чого тобі, синку? — це мати з сусідньої кімнати. — Наснилося що?

Юрко мовчки підходить до вікна, розкриває його настіж, і в кімнату вривається прохолода весняної ночі. Йому здається, що вона пахне дощем і розпрілою землею, настоєю на степових вітрах. Весна... Двадцять друга у його життя.

Юрко лиш робив свої перші кроки по землі, а навкруг уже линула слава про знатного колгоспного механізатора Артема Лавриненка. Все своє життя віддав він полю, був щедрий на працю й на добро. І вдячні одиосельці зго-

дом вирішили увічнити пам'ять хлібороба. Край лану звали гордий обеліск, а поле те стало зватися Лавриненковим. Серед тих, хто виступав тоді

І мало хто тоді міг по-думати, що ці слова будуть пророчими, що виросте з тендітного хлопчини справжній Хлібороб. А саме так воно і сталося...

ЗЕМЛЯ НАШ СУЧАСНИК В ДОЛОНЯХ

на урочистому мітингу, було й одинадцятилітнє хлоп'я — Юрко Павлице. Читав він нехитрого вірша, складеного гуртом вчителями й учнями. Ось кілька рядків з нього:

...І буду я, як мій татусь, водити трактор «Беларусь». І завлалю на весь голос: В липня водитиму л «Колос», Чи, може, «Півну» чи СК-100б не пропало й колоса...

МИНУЛОГО літа довелося мені побувати в Костомарівській восьмирічній школі. Проходячи її коридором, звернув увагу на стенди-виставки літопису трудової слави колгоспу. Поряд з прізвищами прославлених на весь район трактористів, тваринників, водіїв побачив і Юркове ім'я. І тут же — його особиста портретна

[Зв'язання на 1-й стор.]

[Закінчення.
Поч. на 1-й стор.]

галерея. Ось він в четвертому класі, он — у восьмому, а онде — вже за кермом трактора... На видному місці — кілька вирізок з районної газети про виробничі успіхи молодого механізатора, поруч згаданий вище вірш... Голова колгоспу А. М. Тесленко сказав про хлопця так: «Юрко — хлібороб, син хлібороба. І по крові, і по совісті».

Справді, Павличі — прізвище в селі відоме. У Івана Івановича, Юрієвого батька, за плечима хліборобських років та років. Матір, Галину Антонівну, знають в Костомарівці як хорошу пташницю. І діти в батьків пішли: до роботи спори, у житті щирі.

Згадує директор Костомарівської восьмилітньої Г. П. Пікульченко: «У нас Юрко був майстром на всі руки. Треба вікно заскляти, стільчик полагодити — він тут як тут. Спершу навіть дивувалися, що в четвертому — п'ятому класі хлоп'я може таким майстром бути. В його то-

неньких руках молотом ковальським молотом видавався. Аж ні, за якийсь час дивилися — і справа готова. А під час літніх канікул працював в колгоспі водоносом, пастухом.

ІНІ уже й не пригадали, коли він уперше за кермо трактора сія. Це малюком, поки батько з поля не прийде, в ліжко не вкладав. А як трактор за вікном загурочав, то вже в хаті не втримався. І двигун його цікавить, і в кабіні посидіти хочеться. Батько в цьому ніколи хлопцеві не відмовляв: «Нічого, хай змалку вчиться. За плечима не носити». А Юрко все прагнув швидше підрости і щочечора зустрічав татуса запитанням: «Ну, коли вже ти мене в поле візьмеш?».

А через рік-другий він стає на бригаді своєю людиною. Кому ключа подати, яку гайку підкрутити — хлопця медом не частув. Та найбільше любив сидіти поряд з батьком в кабіні трактора і дивитися, як той працює. Іноді й сам пробував машину вести. І ось настав такий день, коли батько довіряє йому самому борозну прокласти.

КАНИКУЛИ проводив у полі, підміняв та одного, то іншого механізатора. Згодом любив до механізаторської справи закріплюватися навчанням у міжшкільному навчально-

виробничому комбінаті, де опановував трактор ще й за допомогою підручників та педагогів. Пригадує, як радів, коли разом з асистентом про середню освіту одержав і посвідчення тракториста.

За цей час з працівником школяра виріс знаочий свою справу механізатор. Не раз доводив він своє хліборобське вміння, перемагаючи в соціалістичному змаганні й багата досвідченіших трактористів. Ось і недавно виробова право підписати трудовий рапорт XXVII з'їзду партії від імені комсомольської організації району. Юрієвий портрет

іншими, любив йти з роботи разом з батьком, відчувати, що потрібен цій землі, що ти на ній чогось вартий. Оце, мабуть, і є моя романтика».

Розповідають про Юрія і таке. Якось вийшов зладу його трактор. День клопотався біля нього, втомився. Думками вже була біля сільського клубу в гурті ровесників. Але за кілька хвилин до закінчення робочого дня в майстерню заглянув бригадир: «Хлопці в полі геть закрутились. Сіба передихнути не дає. Думаємо нічну зміну організувати. Ти як? Примушувати не буду — не маю права»...

Пізніше, коли поставило питання — бути чи не бути бригаді першою в змаганні, — просили: «Можливо, піднажмеш!». Тоді міг би запротестувати, навіть відмовитись, нагадавши, хто винуваєць зволікання. Та Юрій не сказав нічого. Мабуть, подумав про честь бригади, яка вже днів на п'ять відставала від сусідів, про зиму, котра обцяла бути ранньою, про землю...

Потрудилися вони з батьком від душі. Щодня викопували буряки на 7—9 гектарах. І такі наздогнали суперників, а потім вийшли вперед. Що не кажи, а Павличі більш до діла здатні, ніж до слів.

Особливе місце в його житті займає техніка. Професія в цьому «винна», чи що інше — це вже хто як подивиться. Та тільки тоді, коли свого він перебрив кілька разів до останнього гайтика. Називає цілком справно. І таємниці тут ніякої немає: вблять хлопця механізми, все прагне зрозуміти, кожну детальну душу відчуті. А що вже трактора, то на власних мотозлах вивчав. Зовсім недавно одержав новий ДТ-75. Красень.

ШАНУЮТЬ хлопця в селі. І молоді, і люди старші. В комсомольській комітет обрвали, довірили фізкультуру і спорт в колгоспі пропагувати. Учільнявся день. Та нічого, справляється. Останнім часом популярними в Костомарівці стали футбол, волейбол, пробували і ко- кейні змагання на замерзлому ставку організувати...

А ще Юрій — депутат сільської Ради. За доброту і щедрість душевну, за справедливість доірилася громада йому цей почесний пост...

Йдемо сільською вулицею. Юрка тут всі знають, вітаються. Молодші — із захопленням, старші — як з рівним. Що правда, то правда: шана не за літа, а за діла дається. І ще, мабуть, за вірність отчому дому, землі, яка зростила. Він немов угадає мої думки, нагинається і набирає край чийогось квітника пригорщу чорнозему: «Дивись, — вдихнув на повні груди, — оживає потроху... Скоро в поле...».

Земля пахла весною і добрими людськими дознаннями.

О. ГАВРИЛЕНКО.
Колгосп імені Шевченка, Бобриняцький район.

ЗЕМЛЯ В ДОЛОНЯХ

— на районній Дошці пошани.

Але, як і раніше, дуже любить працювати поряд з батьком. В них разом, до речі, і робота веселіше йде. Бачачи це, правління колгоспу вирішило довірити Павличам під особисту відповідальність вирощування цукрових буряків. Платити, на яких вони працюють — як у доброго господаря. Вчасно оброблені, доглянуті. І врожай дають непогані. Нинішнього року батько з сином вирішили одержати з кожного гектара не менше 300 центнерів коренів.

«Щось є в цьому хлопцеві од землі», — кажуть про Юрія односельці. Живе в ньому отой хліборобський неспокій, що змушує віддавати полю всі свої сили, вміння... Запитає у нього про механізаторську романтику. Він посміхнувся і за хвилину мовив: «А чого ж, є і це. Та тільки зрозуміти її годен лише той, хто пройшов через труднощі нашої справи. Бувало, так втомився, що й рук не чуєш. А своє діло робиш. Бо земля — земля. Вона слабкості не простить. Я міг би, звичайно, розповісти й про степові ранки, літні ночі... Все це правдиво. Та найбільше люблю в працювати поряд з такими людьми, як Сергій Григорович Черняк, Микола Артемович Різносний,

Юрій залишилися. І тільки коли сільські пісні оголосили про народження нового дня, сім'я годинку перепочили. Потім знову працювали, як кажуть, до сьомого поту. І лише десь перед обідом повернувся Юрій до майстерні і закінчив ремонт свого трактора.

КОЛИ мова заходить про героя нашого часу, то нерідко уявляють його якимось всесильним, легко долаючим життєві перешкоди. Навісне, все ж таки хороша людина повинна бути насамперед доброю. Юрій — з таких. Якось, в розпал польових робіт дві дикі кішки потрапили під косарку. Одна загинула, що викликало в серці юнака чимало жалю, іншу забрав додому. Доглядав, виходжував... Нині вона, може, гуляє навколишніми степами.

А що ж до конфліктів, то були вони і в Юрієвому житті. Та завжди головною хлопцевою силою ставало добро. Так сталося й того разу, коли мали розпочати буряковий жнива. Сусідня бригада, головний суперник по змаганню, вже працювала повним ходом. А Павличі були зайняті на інших роботах. Кілька разів юнак підходив до керівників тракторної: «Пустіть на буряки. Час втрачати — не до женом!».

Його заспокою-

«АВАНГАРД — ЧОРНЕ МОРЕ»

Змагання комсомольських організацій за гідну зустріч XIII з'їзду Болгарської Компартії внісло живий струмінь у діяльність молодіжних трудових колективів. Чимало з них, зокрема, на заводах високовольтної апаратури в м. Толбукіні, електромеханічному — в м. Шабла, у підприємств Балтицького та Каварленського АПК достроково виконали свої перед'їздові соціалістичні зобов'язання. До дня відкриття республіканського форуму комуністів сто діачат і юнаків за путівками отримувати ДКСМ почали працювати на тваринницьких комплексах у селах Добруджі.

Під комсомольський контроль взято в окрузі впровадження інноваторських розробок інженерів і робітників — членів молодіжних клубів науково-технічної творчості. Округом ДКСМ бере діяльну участь у роботі новоствореної регіональної організації «Авангард — Чорне море» округів Північно-східної Болгарії, в тому числі Толбукінського. Завдання цієї організації — прискорити впровадження винаходів і новинки техніки.

КОНКУРС ЧИТАЦЬКОГО ЛИСТА

Редколегія молодіжного видання «Плак» толбукінської округної газети «Добруджанська трибуна» оголосила конкурс на найцікавіший лист читача в 1986 році — без обмеження тематики. В зверненні до читачів редколегія каже: писати можна про все, що хвилює та цікавить молоді Добруджі. Найцікавіші листи буде опубліковано, а їхніх авторів — преміювано наприкінці року.

Ось кілька рядків із листа десяти молодих лю-

дей з села Люляково (від імені яких його написав Атанас Іванов):

«Професії у нас різні, а об'єднує нас одне бажання — одружитися... Можливо, варто було хоча б в оточуючому центрі мати клуб знайомств молодих людей».

У редакційній примітці до цього листа відзначено актуальність питання, котре порушили люляківці й висловлено сподівання на коментарі громадських організацій, всіх читачів.

«ЛЮДИ, НОВИНИ, ФАКТИ»

Під цією рубрикою молодіжне видання «Плак» висвітлює події внутрішнього та міжнародного життя, котрі являють неабиякий інтерес для численних читачів. Багатьох з них зацікавила, зокрема, повідомлення про те, як комп'ютер «Правець» став надійним помічником молодих тваринників молочно-товарної ферми АПК м. Брегово Видицького округу НРБ. про повний літак з синтетичних матеріалів, споруджений конструкторами японського інституту аеронавтики (нага літака 120 кілограмів) тощо.

Повчальні й розповіді про дослідження хвороби зубів ученими Латвійської академії наук та про старовинні книгозбирання, «Бібліотека» в буквальному перекладі з грецької мови означає «Книжкова шафа». Перша така приватна «шафа» належала Арістотелю в древній Греції. 117 тисяч томів мав правитель Персії Абдула Касем Ісмаїл (938 — 995 pp.).

Добрину за матеріалами толбукінської округної газети «Добруджанська трибуна» підготував Н. ДОБРІН.

СЛУЖБА СЕРВІСУ

Нотатки із зустрічі членів комсомольсько-молодіжного магазину № 32 Кіровоградського міського об'єднання «Промтовари» з працівниками управління торгівлі обласного коню, керівниками оптових підприємств, спеціалістами підприємств легкої промисловості, працівниками обкому комсомолу.

ЗАГІТТАННЯ, виснесені в заголовок, безперечно надто категоричне. Товари для молоді в магазині є і в найкращі місяці комсомольці торговельного підприємства перевищують план товарообігу. А план у магазині чималенький — близько двохсот тисяч карбованців.

Та все ж це категоричне запитання тривожно прозвучало з уст багатьох учасників зустрічі.

Спеціалізовані молодіжні магазини сьогодні не новина. Вони вже є у майже всіх обласних центрах. Назви їхні різні, але призначення одне — запропонувати юнакам і дівчатам

моє (цього слова) одяг, взуття, галантерею. Навіть більше того — виховувати високі естетичні смаки. Бо одягатися теж треба вміти. А. П. Чехов не випадково у відомій фразі про красу людську ставив людину в обов'язок і красиво одягатися. Молодій людині тим більше.

«Товари для молоді» були відкриті торік у вересні. Наша газета повідомляла про це, схвально оцінила його появу в обласному центрі і завідувача магазину Н. П. Лозова тоді оптимістично дивилася у майбутнє.

Та минуло лише півроку, а в магазині уже мовиться про розтоварювання. Тобто, про звантаження підсобних приміщень товарами, які не користуються попитом у населення, насамперед — у молоді.

Чому так? Ось як на це запитання намагалися знайти відповідь учасники зу-

О. В. СТУДЕНЕЦЬ, директор Кіровоградського міського об'єднання «Промтовари»:

— Щоб задовольнити зростаючий попит молодих покупців, щоб виконувати плани товарообігу, треба творчо працювати і нам, і працівникам легкої промисловості та торговельних баз.

Візьмемо такий простий приклад. Магазинні заплановано протягом року продати взуття на 800 тисяч карбованців. Це — багато. Для порівняння: це більше третини всього планового товарообігу. Чи по силі це магазину? Так, але при умові, що розшириться асортимент взуття, підвищиться його якість. Майже у всіх магазинах республіки, куди ми їздимо за досвідом, асортимент значно ширший. У нас, для прикладу, на друге півріччя зимового взуття лише одна позиція. Те саме і з жіночим взут-

магазинні сучасне модне взуття, то його дуже мало. Не так давно, наприклад, 60 пар жіночих туфель вистачило нам лише на три години торгівлі.

Високим попитом у республіці користуються жіночі пальти Кіровоградського швейного виробничого об'єднання, але в магазині «Товари для молоді» цих пальт потрапляє мало, і нічого не обцяють на перспективу.

Н. П. ЛОЗОВА, завідувача магазином «Товари для молоді»:

— До нас ще й досі іноді заходять робити покупки молодіжники. Пояснюємо, що не в той магазин вони потрапили. А самі собі відзначаємо: магазини не завоював авторитет. І хіба найголовніша причина, що мало часу минуло від вересня?

Треба говорити сьогодні про те, що ще не всі товари з індексом «Мол» (молодіжна мода) потрапля-

наша впа, що не завжди вчасно забираємо такі товари, і працівників торговельних баз, бо нерідко товари йдуть в інші магазини. Та ще більше хочеться сказати про те, що половина товарів із згаданим індексом не відповідають вимогам часу.

Скажемо прямо: хлопці і дівчата ціна товарів не цікавлять. Головне — якість. Коли покупець не знаходить потрібної покупки в нас, то в кращому випадку він іде в ательє індивідуального пошиття, в гіршому — купує з рук у кілька разів дорожчі речі закордонні, сприяючи спекулянтам і фарцовщикам...

Треба, щоб наші вітчизняні товари легкої промисловості нічим не поступалися перед закордонними. Поки що маємо протилежне: недавно магазин отримав 50 пар взуття Хустської взуттєвої фабрики — 39 із них бра-

С. С. БУЗЬКО, директор оптово-роздрібного об'єднання фірми «Одеса»:

— Справді, нам треба повернутися лицем до молоді. Та дозволю собі не зовсім погодитись із завідувачом магазином в тому, що «хлопці і дівчата ціна товарів не цікавлять». Можливо, це й так, але так не повинно бути, тому наша промисловість має випускати речі якісні, красиві і в той же час недорогі. Підлітків не цікавить ціна, але ми, батьки, знаємо ціну імпортованих товарів добре...

Легка промисловість республіки перебуває у великій невдачі. Якість зараз — головне. І наша місцеве за кожне повинна підставити. Кіровоградське швейне виробнче об'єднання, наприклад, сьогодні випускає п'ять моделей одягу з індексом «Мол», а швейне виробнче об'єднання «Україна», де шийють жіночі плаття, — жодної

Чи є в магазині «Товари для молоді»

Кіноекран квітня

4 квітня 1986 року у кінотеатрах «Комсомолец» і «Ятрань» (Кіровоград), «Жовтень» (Олександрія), імені Шевченка (Світловодськ), імені Довженка (Новоукраїнка), імені Галарина (Гайворон) відбулися Республіканська прем'єра нового художнього політичного фільму «Ми звинувачуємо», яку поставив один з найстарших українських кінорежисерів, народний артист СРСР Тимофій Васильович Левчук.

Нова політична картина Т. В. Левчука «Ми звинувачуємо» розповідає про подію, що склалася мільйони людей на всіх континентах. Першого травня 1960 року, напередодні зустрічі глав урядів великих держав, яка мала відіграти значну роль у пом'якшенні міжнародної обстановки, США здійснили провокаційну політичну акцію: американський літак-шпигун «Локхид У-2» порушив кордон Радянського Союзу. Так було здійснено політичний злочин проти людства і миру. Суд над пілотом Пауерсом мав великий міжнародний політичний резонанс.

Фільм поставлено за сценарієм Бориса Антонова та Івана Менджерицького. Глибокий, багатограний образ генерального прокурора СРСР Р. А. Руденка створив заслужений артист РРФСР Сергій Яковлев. У фільмі також знімалися Р. Сабулів (Пауерс),

Е. Радзіня (мати Пауерса), М. Лебедев (Ейзенхауер), М. Засухін (Ален Даллес) та інші.

На кіностудії «Мосфільм» режисер Ірина Поплавська за сценарієм, який вона написала разом з Василем Соловйовим, поставила фільм «Матвієва радість». Це їхня друга спільна робота (перший фільм називався «Василь Васильович»). Вона присвячена російським кораблям і мореплавцям. За жанром це народна притча про «життя» російського майстра Матвія, що хотів стати хазяїном, незалежним і самостійним, самозреченою працею заробляючи гроші на придбання власної хути. Та, мабуть, будувати він її до кінця днів своїх, якби не перемога Великої Жовтневої соціалістичної революції...

Фільм поставлено за мотивами оповідання Бориса Шергіна. Ного творчість пронята святою любов'ю до Росії, її Півночі, сповнені справжнього людностію.

У стрічці знімалися Р. Адомайтіс, Б. Галкін, М. Трофімов, М. Булгакова. Кінофільм «Зустрінемося в метро» поставив на кіностудії «Лейфільм» режисер Віктор Соколов за сценарієм, який він написав спільно з Альбіною Шульгіною. Йдеться про суворі випробування, що випали на долю можовських метробудівельників, котрі напередодні війни приїхали в Ленінград. Але змість метро довелось їм провадити легендарну До-

рогу Життя, яка з'єднала блокадне місто із Великою землею.

У фільмі знялися популярні актори Петро Вельямінов, Лідія Озоліна, Віктор Шульгін та інші.

Нашим кіноглядачам добре відомі кінофільми, поставлені кінорежисером Олексієм Германом. Стрічки «Двадцять днів без війни», «Мій друг Іван Іванович», одразу після виходу на екрани привернули до себе увагу глядачів особливим, властивим тільки цьому режисерові авторським баченням. Його нова картина «Перевірка на дорогах» підтверджує цю думку й дозволяє говорити про кінематограф Олексія Германа.

«За мотивами воєнної прози Юрія Германа» — читаємо ми в титрах картини. Основний твір, на який опирається при постановці фільму Олексій Герман, син письменника, — це повість «Операція «З Новим роком». І хоча її сюжет — драматичний епізод із життя партизанського загону — зазнав на екрані значних змін, режисер зумів зберегти найголовніше — поетику повісті.

Образ командира партизанського загону створив у фільмі народний артист СРСР Ролан Биков. Інші ролі виконували А. Солоніцин, В. Замайський, Ф. Одишкін.

І. ПІДОПРИГОРА.

На знімку: кадр з фільму «Ми звинувачуємо».

7 КВІТНЯ — ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ЗДОРОВ'Я

ДЮСШ облспорткомітету. Тут, у плавальному басейні, часто тренуються школярі з сільських шкіл. Приїждять сюди і учні молодших класів Маловисіської СШ № 4. Вчителі фізвиховання В. В. АВРУНОВ, В. В. ТОПЧИЙ, отримавши консультації в методичному центрі ДЮСШ, порадившись з досвідченими тренерами з плавання, починають урок.

М. Кіровоград.

Фото М. ХОРОЖЕНКА.

ПОСТ БАДЬОРОСТІ «МК»

ЯК ПІДРОСТИ...

ЗВЧАЙНО, ріст не означає краси тіла людини. Важливо, передусім, те, щоб воно було пропорційним, аби ви не були дуже повні чи надто худими. Тут варто навіть підкреслити те, що познайомити з такими людьми.

Правильна осанка виробляється завдяки фізичним вправам. Красиво тоді, коли тіло випрямлене, плечі відведені назад, голова піднята, живіт підтягнутий. Гарна осанка робить людину вищою, стрункішою.

Про все це довідався кіровоградець Леонід Силин, завітавши до консультативного пункту обласної ради ДСТ «Колос» (вулиця Яновського, 65/52).

...Простора світла кімната. На столах книги, журнали, на стінах плакати, діаграми, інші матеріали, з допомогою яких ви можете підготуватися до лекції з питань медичного контролю, вибрати спеціальний комплекс вправ з виробничої гімнастики для водія автомашини чи доярки, зварювальника чи будівельника, прочитати ці-

наву розповідь фахівця про те, як самостійно загартувати себе фізично.

— Створюючи консультпункт, ми передбачили цим самим багато чого, — говорить голова обласної ради «Колос» Ю. І. Махно. — Передусім тут постійно подаватиметься методична і практична допомога колективам фізкультури з таких розділів масової фізкультури — оздоровчої роботи, як виробничо-гімнастика, підготовка до складання нормативів комплексу ГПО, організації груп здоров'я, оздоровчого бігу, секцій туризму, пропаганди фізкультури і спорту. Не треба будувати влаштувати часто семінари інструкторів по спорту. Той, хто не має ще досвіду в своїй справі, може прийти чи приїхати до нас з села, вибрати для себе необхідну методичну літературу, а наші фахівці порадять йому, як скласти план роботи колективу фізкультури, секції, як провести змагання, як обладнати спортмайданчик, гімнастичне містечко чи «стежку здоров'я». Є у

нас сценарії проведення вечорів спортивної слави, спортивних свят, змагань на приз героїв-земляків, інших турнірів. Є друковані матеріали про досвід кращих колективів фізкультури, спортклубів, тренерів, інструкторів по спорту.

Консультпункт почав працювати на початку місяця. Прийшли сюди перші відвідувачі. Завідуюча організаційним відділом обласної ради «Колос» К. В. Колісник зробила перші записи в щоденнику: 2 квітня тут побувала інструктор по спорту колгоспу імені Фрунзе Кіровоградського району М. Шевченко. І хоч вона досвідчений фізкультурний активіст, має вищу освіту (закінчила факультет фізвиховання педінституту), проте за годину перебування на консультпункті взяла для себе чимало — довідалась про нові види організації дозвілля молоді в культурно-спортивних центрах, підбрала матеріали для кімнати спортивної слави, ознайомилась з положенням про огляд-конкурс на краще спортивне село.

Консультпункт діє. Консультпункт радить, як подарувати вам здоров'я, бадьорість.

Наш кор.

НА МАЛОМУ СТАДІОНІ

У ЛІДЕРАХ — ДВА СЕРГІЙКИ

Ще більше хлопчиків та дівчаток з'явилося на ігрових майданчиках дитячопідліткового спортивно-технічного клубу «Зірочка» (виробниче об'єднання по сівалках «Червона зірка») — почалися масові весняні старты. Поповнилися футбольна і тенісна секції групи ГПО.

Відбулася зустріч з хокеїстами «Зірочки», які повернулися з республіканського турніру на приз клубу ЦК ВЛКСМ «Золота

шайба». Там, у Донецьку, знову відзначилися два наші лідери Сергій Демченко та Сергій Бабін. «Зірочка» виграла в северодонецьких і дніпровських спортсменів. З 20 команд — вона шоста.

А. ДОЛГУШЕВА, методист клубу юних техніків виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка».

для молоді товари?

для такого спеціалізованого магазину на торговельних базисах треба відібрати представників магазину «Товари для молоді», бо ви найкраще знаєте смаки й запити молодих. І в той же час перекидати дорогу товарам, які не користуються попитом.

К. П. ГНАТЮК, головний товаровознавець оптовороздрібного об'єднання фірми «Взуття»:

— Так, від ініціативи працівників магазину залежить багато. Адже й я не раз турбувала: придіте, дівчата, виберіть собі товари — ніхто не обізвався.

півлі товарів на наступний рік. Хочеться, аби туди потрапив представник магазину «Товари для молоді», бо про проблеми молодіжного взуття слід говорити на республіканському рівні.

НАТАЛІЯ КУЗНЕЦОВА, інструктор обкому комсомолу:

— Взуття в УТО, у взуттєвих магазинах торгували симпатичними модними жіночими чобітками лівійської фабрики «Прогрес». Майже у всіх магазинах торгували, тільки не в «Товарах для молоді». Таких прикладів можна було б навести чимало...

К. П. ГНАТЮК: — Бо у «Будинок взуття» ніхто не звертався. Взагалі нам треба налагодити взаємний контакт.

Г. М. ВАНІНА, інженер-конструктор Кіровоградського швейного виробничого об'єднання:

— Ми постійно вивчаємо запити молоді, бо не

перебільшую: наші моделі жіночих пальт цінуються в республіці. Але ось такий парадокс: щороку республіканська художня рада аплодує нашим моделям, а в магазині «Товари для молоді» вони залежуються. Ми чекаємо в гості представника магазину з добрим молодіжним смаком.

Л. М. ЛІТОВЧЕНКО, виконуюча обов'язки директора швейного виробничого об'єднання «Україна»:

— Часто ми працюємо наосліп — шиемо товари, не знаючи, потрібні вони людям чи ні. Тому пропонуємо ось що: отримавши затверджену модель, ми можемо виготовити один екземпляр і виставити його в магазині для огляду, під склом — якщо вона знайде свого покупця, то лиш тоді починати серійне виробництво. Таку практику я спостерігала в

ЗА ПІВРОКУ представники молодіжного магазину їздили за досвідом до колег у Херсон, Миколаїв, Чернівці, Черкаси. Висновок після поїздки зробили один: для того, щоб покупець не розчарувався в магазині, треба працювати творчо.

Пропозиції щодо поліпшення роботи магазину «Товари для молоді» учасники зустрічі висловили багато. І можливість для цього — існуюча. Магазин готовий сьогодні працювати за тематикою: наприклад, пропонувати товари молоді перед випускними вечорами. Бо за іншійшої практики не дає, що вже весна в розпалі, а магазин продовжує торгувати зимовим одягом: Але без тісного контакту з постачальниками цієї проблеми не розв'язати.

Є в магазині демонстраційний підium, проте чи не вперше за півроку демон-

одягу під час цієї зустрічі. А треба було б такі демонстрації влаштовувати регулярно, запрошуючи модельєрів, інших спеціалістів. Аудиторія завжди збереться на такі заходи, під час яких молодь могла б поспілкуватися з повнішками, отримати консультацію, запропонувати, подискутувати.

Уклад магазину догавір із середньою школою № 32 на професійну орієнтацію. І тут саме раз влаштовувати демонстрування моделей старшокласникам. Це й переконлива аргументація за професією продавця, і виховання естетичних смаків у молоді. Подібні заходи можна було б проводити спільно з культосвітніми закладами — під час цікавих зустрічей, дискусій.

Висловлювались також пропозиції, щоб у магазині чергували у визначені дні спеціалісти різних підприємств легкої промисловості, давали консультації, як це практикується у Черкасах.

Бажає кращого й оформлення магазину, обладнан-

підприємств, адже й сам магазин нестандартний. Випахидишкми, дизайнерами тут широкое поле діяльності.

Секретар обкому комсомолу Павло МАЛІЙ на зустрічі висловив спільну думку:

— Продавцям треба вивчати запити молоді, проводити анкетування. Пропонувати добрі смаки і табувати бракоробів. Ми всі повинні розглядати магазин «Товари для молоді» як центр естетичного виховання юнаків і дівчат. Саме він має зробити багато в тому плані, щоб зникло таке явище (про нього нам доводиться періодично говорити), як схилання перед імпортерами речами.

В. БОНДАР, спеціаліст «Молодого комунара».

ВІД РЕДАКЦІЇ. Розмова вийшла конкретна, серйозна, ділова. Зі сподіваннями, що за словом будуть такі ж конкретні справи. Час покаже. Через півроку представник редакції завітає в магазин «Товари для молоді» із запитанням, чи не змінився у заголовках цієї

Щасливих подорожей!

Подорожі, походи, екскурсії стали улюбленим видом відпочинку молоді, прикметою радянського способу життя. Це яскраво підтвердив організований працівниками обласної ради по туризму та екскурсіях ярмарок продажу путівок. Сотні кіровоградців, гостей міста прийшли того дня до Палацу культури імені Жовтня, щоб взяти участь у ярмарку.

Як же розвивається туристський рух на Кіровоградщині? Які нові маршрути пропонують організатори нинішнього сезону? На це питання ми попросили відповісти старшого інструктора обласної ради по туризму та екскурсіях В. Г. Терехову:

— Щороку тільки на арендованих базах Криму, Чорноморського узбережжя Кавказу, в Одесі, Єсентуках, у Карпатах відпочиває понад шість тисяч кіровоградців, ще шість тисяч здійснюють подорожі на туристських поїздах. Це переважно молодь, комсомольці. Тож туризм, екскурсії ми розглядаємо як впливовий засіб виховної, культурно-масової роботи. Удосконалюємо екскурсійне обслуговування. Вже освоїли майже 50 всеукраїнських та місцевих маршрутів. Але вважаємо, що цього недостатньо. Тож потурбувалися й про нові: «Від Москви — до Новгороду», «Гуцульські полонини», «По Білорусії й Україні», «Чорне море — Прикарпаття». Відвідувачі охоче купують путівки за цими маршрутами.

Рекламування всіх маршрутів велось на високому рівні. Періодично по радіо повторювалася інформація, відвідувачі могли дізнатися про особливості кожного з численних листівок, буклетів, стендів...

Комсомолец Ігор Тищенко, робітник заводу радіовиробів, сказав, що, прийшов допомогти придбати путівку своїй матері Лідії Григорівні. Чітка інформація про маршрути дозволила швидко знайти потрібну адресу — Адлер. Але юнак підшукав і для себе путівку, про яку мріяв. Здійснивши подорож на теплоході «Адмірал Нахімов».

Старший науковий співробітник КІСМУ В. Цюма хотів придбати сімейну путівку для відпочинку на морі. Володимир задовольнений: була навіть можливість вибрати — піпочивати в Криму чи на Кавказькому узбережжі.

Того дня обласна рада по туризму та екскурсіях, Кіровоградське бюро подорожей та екскурсій уклали десятки договорів з профспілковими комітетами підприємств, установ, міст. Для відвідувачів ярмарку було організовано виставку-продаж туристської літератури, рекламних плакатів. Бажаючі здійснили екскурсію «Елісаветград — у минулому, Кіровоград — сьогодні».

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.
м. Кіровоград.

Суботній ТРУДОВИЙ

СТОРІНКА ВИХІДНОГО ДНЯ

КОЛИ вперше почула про Є. Леонова? Багато років тому. Пам'ятаю фотографію симпатичного товстунчика з добрими і веселими очима. Молодий актор Євген Леонов у ролі «кузена з Житомира» Ларіосина з вистави «Дні Турбіних» за ц'юсою М. Булгакова. Відверто кажучи, уявити собі Леонова — Ларіосина я змогла лише після того, як у відомому телефільмі цю роль зіграв Сергій Іванов. А й справді, найближчий і недалекий житомирський родич благородного сімейства Турбіних ніби створений для Є. Леонова, яким ми пізнали його трохи згодом, у комедійних фільмах чи в комедійних ролях серйозних фільмів. До речі, його довго бачили лише комедійним актором і багато з тих «серйозних» фільмів у своїй «леонівській» основі були просто людськими. Не буду пригадувати ці фільми, все одно в пам'яті все плутається до тих пір, коли Леонов зіграв трагічну роль Федора Шибалки у фільмі «Донська повість» за М. Шолоховим. Артист зіграв трагічно маленької людини, який довелося вершити великі діла. За приватною історією червоноармійця Шибалки вгадувалася історія людини нової доби, якій доводилося робити вибір. Федір Шибалок, як і Марютка з оповідання Б. Лавренюка «Сорок перший», наступав на горло власній лінії. Леонов зовсім не грав просвітлення героя у фіналі, коли він, пригнічуючи до грудей дитя

і гантівку, дивився на нас сумно і втомлено. Але спостерігаючи за ним, кожен розумів, що це був той вирішальний момент у житті людини, коли й виявляється її справжня сутність і міць.

Роль Шибалки давала змогу чекати, що в біографії Леонова почнуть

гаузена лікаря Бенжаміна. У фільмі «Міміно» Леонов знову зіграв невеличку, але значну для сюжетного ходу роль людини, що вирішує з біди Валіко Мізандарі. А у фільмі Данелії «Афонія» герой Леонова знову ж таки, як і в «Міміно», допомагає п'яничці Афа-

свого майже постійного (по фільмах Г. Данелії) партнера Євгена Леонова.

Серед персонажів Леонова є драматичні (наприклад, у фільмі «Білоруський вокзал»), є комедійні (телефільми «Звичайне чудо», «Джентльмен удачі»), але біль-

ший. Потрібно взяти: 250 грамів меду, 50 грамів цукру, 150 грамів мигдалю (можна горіхів), 250 грамів борошна, корицю.

Мед трохи підігріти, додати цукор, дрібний мигдаль (горіхи), борошно і півчайної ложки кориці. Зробити густе тісто, потім розклати його на часточки. Із товстого шару спеціальними формочками вирізати кружечки, покласти на лист і випікати 15-20 хвилин. На стіл подавати в гарячому вигляді.

МОЛОДИЙ ГОСПОДИНІ

Смак меду

До чого можна подати печиво чи тістечка, куплені в «Кулінарії». Але ж іноді хочеться господині чимось «своїм» почастувати домашніх. Давайте подати до столу «печиво в гарячому вигляді». Спосіб приготування його простий.

РОЗПОВІДЬ НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

Євген ЛЕОНОВ:

«ЛЮБЛЮ ЛЮДЕЙ І СЦЕНУ»

ся зовсім інша смуга. Шибалок стане відліком його великих драматичних ролей. Але артист ніколи не замикався на якомусь певному амплуа. Хоч, за визнанням самого Є. Леонова, його принаближують трагікомічні персонажі, хоч і комедії у чистому вигляді він приділяє велику увагу. Пригадайте бідолаху Травкіна, навколо 33-го зуба якого почалася справжня «свистопляска» у комедії Г. Данелії «Тридцять три». Взагалі з Данелією у Леонова стосунки особливі. Леонов — актор саме Данелії. Мається на увазі навіть не те, що Євген Павлович постійний учасник фільмів знаменитого режисера. Їх ідейні, естетичні позиції співпадають. У них, як любить говорити Е. Рязанов, «одна група крові». Для Леонова була придумана роль солдата у фільмі «Не сумуй» про дивовижні пригоди грузинського Мюх-

насію знайти своє обличчя. Він, правда, не до кінця виконує свою роль «миролюбця», але саме від Коли — Леонова отримує Афонія уроки терпимості і доброти. У фільмі «Зовсім пропащий» Данелія вже зовсім розгулявся! Наділив героя Євгена Леонова рангом короля без королівства, дає йому в шпигу такого ж авантюриста Герцога і пустив плавати по Міссісіпі. Леонов у фільмі грає саме трагікомедійну роль. Страшно те, що відбувається з людьми в шаленому світі Пригадайте, як після аінчування король кричить на негра, що сидить у присутності «Ного Величності», а потім звершує типово «королівський» вчинок — продає Джіма. Про зйомки фільму «Зовсім пропащий», про роботу Є. Леонова, зокрема, багато розповідав мені Вахтанг Кікабідзе, який серед своїх улюблених акторів одним із перших називає

шість ролей саме трагікомедійного плану. Зворушливо і цікаво зіграв Євген Павлович у «Старшому сині» роль Сарафанова. Невдаха і сіренька, на перший погляд, людина, Сарафанов Леонова згодом стає зрозумілим як людина шедрої душі і великого серця. Микола Караченцов, що грав у фільмі Володю Бусігіна, говорив, що під час зйомок йому було особливо

радісно відчувати, що поряд такий прекрасний актор. «Він мене зіграв, Євген Павлович, як і Сарафанова мого Володю».

Неможливо розповісти про кожну роль Євгена Павловича Леонова, їх у нього вже надто багато.

Який же він, Євген Леонов, на сцені? Веселий, сумний, безтурботний, загадковий, благородний, але й дрібний, недалекий, егоїст, одним словом, такий, як вимагають «запропоновані обставини». А в театрі, де Леонов грає не так багато, але цікаві, несподівані ролі — в «Іванові» А. П. Чехова, «Оптимістичній трагедії» В. Вишневського, новій прем'єрі Ленкому — «Диктатурі совісті» М. Шатрова...

При зустрічі з Є. П. Леоновим я його запитав:

— Євгене Павловичу, що ви любите в житті і на сцені?

— Людей люблю і сцену. В житті і на сцені.

— А що ви хочете сказати про нові роботи, про плани?

— Хочу сказати, що люблю жити мистецтвом. Ви говорили, що анімається у Данелії у фільмі «Кін-дза-дза». Як ідуть справи?

— Покинем ходом!

— Євгене Павловичу, зараз у театрі ви працюєте над виставою «Гамлет». Можна запитати, тільки не ображайтесь, коли б ролі розподіляли не Гіліб Панфілов і Марк Захаров, а ви, кого б ви хотіли зіграти?

— Це жарт? Тоді Гамлета...

В. ЛЕВОЧКО.

КОНКУРС «ЕРУДИТ»

Після шостого туру у групі лідерів стало досить тісно. Попереду поки що В. Манойленко (Кіровоград) — 232 очка, але кіровоградець Ю. Іванов та В. Нечипоренко зі Знаменки ось-ось можуть його наздогнати — мають по 231 очку. Однакову кількість очок — 228 набрали й кіровоградець І. Черноіван та москвич В. Гродзіцький. Далі йдуть П. Онищенко (Кіровоград) — 226, Е. Володимирська (Кіровоград) — 222, Ю. Чуб (Петрівський район) — 207, О. Серєда (Кіровоград) — 202, Н. Філоненко (Світловодськ) — 176, О. Овдієнко (Кіровоград) — 175, Б. Ільченко (Вільшанський район) — 138, Г. Вінтоняк (Бобринецький район) — 109.

У кросворді Г. Вінтоняк найміцнішим горішком виявився 16-те питання по вертикалі. У четвертому питанні по вертикалі як

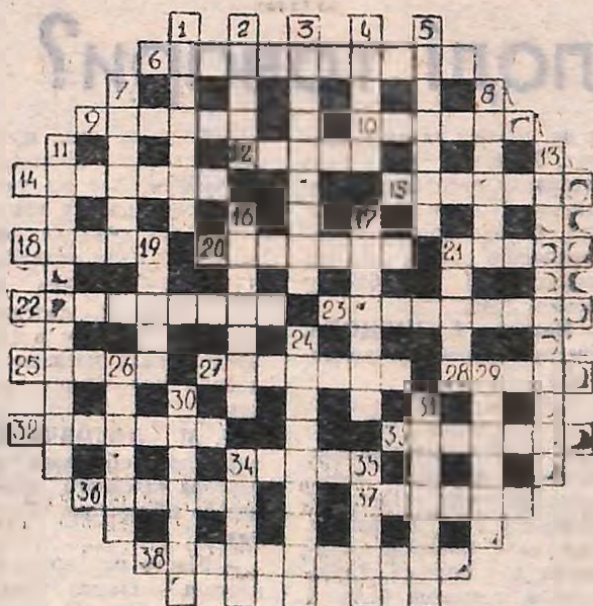
правильний зарахований варіант «мішанка».

Кросворд

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 6. Звукоперепише приміщення для тренування космонавтів. 9. Навчальний заклад. 10. Болотний птах. 12. Іспанський полководець середньовіччя. 14. Урочистий балний танок. 15. Музичний струнний інструмент. 18. Столиця азійської держави. 20. Форма сімейних відносин, пережиток групового шлюбу. 21. Удар. 22. Схильність до вживання певного снотворного засобу. 23. Двокорпусне судно. 25. Сорт пшениці. 27. Оздоба одягу. 28. Фірма грамзапису в НДР. 32. Вчений. 33. Амплуа письменника. 34. Біблійське місто. 36. Представниця однієї з національностей СРСР. 37. Футбольна команда

вищої ліги. 38. Лютчик-космонавт СРСР.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Вогнеспальна зброя. 2. Убранство, одяг. 3. Митець. 4. Органічна сполука. 5. Місто в Чернігівській області. 7. Столиця південноамериканської країни. 8. Місце для зберігання речей, одягу. 11. Прилад для автоматичної подачі кормів у годівницю. 13. Спортсмен-підводник. 16. Старогрецький скульптор. 17. Графін. 19. Заголовок. 21. Освітлювальний прилад. 24. Італійський скульптор і архітектор XII—XIII ст. 26. Білоруський поет. 29. По-

стильна річ. 30. Шведський філософ. 31. Озеро в Угорщині. 34. Страва з овочів. 35. Будівельна спеціальність.

Склав О. СЕРЕДА.
м. Кіровоград.

Відповіді на кросворд

Г. ВІНТОНЯК, ВМІШЕНИЙ У «МК» ЗА 13 БЕРЕЗНЯ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 3. Лисина. 7. Козачок. 9. Кенгуру. 10. Омана. 11. Аїні. 12. Уряд. 13. Прут. 14. Дукач. 15. Аїні. 18. Галера. 19. Екстаз. 20. Цунами. 22. Ойруга. 27. Бора. 28. Гієна. 30. Скот. 31. Плін. 32. Іван. 33. Аргон. 34. Фантаст. 35. Архаїзм. 36. Кадри.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Брошура. 2. Апарат. 4. Мозаїка. 5. Погода. 6. Боровик. 8. Кондор. 9. Научу. 16. Елань. 17. Струм. 21. Магнат. 23. Країна. 24. Номбайн. 25. Бєляград. 26. Магазин. 29. Апатія. 30. Снеайр.

Редактор:
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

На віршованому язичку.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БК 01175.

Обсяг 0,8 друк. арн.

Індено 61103.

Зам. № 189. Тираж 63 700.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-53-65; відділу робітничої молоді та внутрішньогосподарського життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, літвін і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-59-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 2-56-65; нагромадської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу

Друкарня імені М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гітлін, 2.